U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Bohuslava Hnízdila v právní věci navrhovatele **S. M.**, o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění, ve věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Ca 422/2003,

t a k t o :

I. Návrh **s e z a m í t á** .

II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel se svým podáním ze dne 5. 8. 2004, označeným jako „návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu“, které bylo doručeno Krajskému soudu v Ostravě dne 6. 8. 2004, domáhal, aby uvedený soud ve věci vedené u něj pod sp. zn. 22 Ca 422/2003 nařídil do 30 dnů jednání. Svůj návrh odůvodnil tím, že v dané věci dochází k průtahům v řízení a že jeho stížnost na průtahy v řízení nebyla řádně vyřízena a nebyla sjednána náprava.

Předsedkyně senátu 22 Ca Krajského soudu v Ostravě JUDr. M. J. se k podanému návrhu vyjádřila tak, že v uvedené věci sice jednání zatím nebylo nařízeno, avšak k průtahům nedochází, neboť soud vyřizuje věci v takovém pořadí, v jakém k němu došly. V senátě 22 Ca jsou nyní vyřizovány věci, které napadly na přelomu II. a III. čtvrtletí roku 2003. Předmětná žaloba však došla soudu dne 10. 11. 2003, proto navrhla, aby Nejvyšší správní soud návrh jako nedůvodný zamítl.

Z obsahu předloženého spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 22 Ca 422/2003 Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel se žalobou ze dne 5. 11. 2003, která byla doručena Krajskému soudu v Ostravě dne 10. 11. 2003, domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného Magistrátu města Opavy, konkrétně aby tomuto správnímu orgánu byla uložena povinnost vydat rozhodnutí ve věci žádosti o opravu údajů v matrice podle zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a vydání předběžného opatření. Výzvou ze dne 14. 11. 2003 krajský soud vyzval navrhovatele k uhrazení soudního poplatku, dne 19. 11. 2003 byla soudu doručena žádost navrhovatele o osvobození od soudních poplatků, následujícího dne soud zaslal navrhovateli potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, které navrhovatel vrátil vyplněné soudu dne 27. 11. 2003. Poté soud usnesením ze dne 4. 12. 2003, č. j. 22 Ca 422/2003 - 21, přiznal navrhovateli osvobození od soudních poplatků v plném rozsahu a dále usnesením

z téhož dne, č. j. 22 Ca 422/2003 – 23, které nabylo právní moci dne 11. 12. 2003, zamítl návrh navrhovatele na vydání předběžného opatření, kterým se domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost ihned vydat rozhodnutí v předmětné věci. Posléze uvedené usnesení napadl stěžovatel kasační stížností, která byla odmítnuta usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 1. 2004, č. j. 1 Ans 2/2003 - 35, které nabylo právní moci dne 3. 3. 2004. Dne 1. 3. 2004 soud vyzval navrhovatele ke sdělení, zda souhlasí s tím, aby ve věci bylo rozhodnuto bez jednání ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“). Dne 4. 3. 2004 bylo soudu doručeno podání navrhovatele, v němž tento sdělil, že v žádném případě nedává souhlas k tomu, aby soud rozhodl bez jednání, soud poté dne 5. 3. 2004 zaslal žalovanému vyjádření navrhovatele, které mu bylo doručeno dne 4. 3. 2004. Z obsahu dalšího spisu vedeného u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. Spr 102/2004 vyplývá, že navrhovatel podal v dané věci stížnost na postup soudu, která byla vyhodnocena jako neoprávněná, neboť nebyly shledány průtahy v řízení.

Z přehledu napadlých a skončených věcí v senátech 22 Ca a 24 Az Krajského soudu v Ostravě v období od listopadu 2003 do srpna 2004 Nejvyšší správní soud zjistil, že v senátě 22 Ca napadlo 428 nových věcí, vyřízeno bylo 418, v senátě 24 Az napadlo 608 nových věcí a vyřízeno bylo 815, z toho soudce, kterému byla přidělena věc, v níž navrhovatel podal návrh na určení lhůty pro provedení úkonu, v tomto období vyřídil 104 věcí v agendě Ca a 120 věcí v přednostní agendě Az.

Podle § 174a odst. 1 zákona o soudech a soudcích má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že jeho stížnost na průtahy v řízení, kterou podal u příslušného orgánu státní správy soudů, jím nebyla řádně vyřízena, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení.

Podle odst. 6 citovaného ustanovení pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu a dospěl k závěru, že není důvodný z následujících důvodů:

Navrhovatel se svou žalobou ze dne 5. 11. 2003 domáhá ochrany proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 a násl. s. ř. s. Ochrana proti nečinnosti správního orgánu, o které rozhodují soudy ve správním soudnictví dle § 4 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nepatří mezi věci, na které se vztahuje přednostní vyřizování věcí ve smyslu § 56 odst. 1 a 2 s. ř. s. Dle odst. 1 citovaného ustanovení soud mimo pořadí věcí, v jakém k němu došly, vyřizuje přednostně návrhy na přiznání odkladného účinku, návrhy na předběžná opatření, návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce. Dle odst. 2 uvedeného ustanovení soud dále přednostně vyřizuje zejména návrhy a žaloby ve věcech azylu.

Pokud soud v dané věci rozhodl zatím pouze o návrhu navrhovatele na předběžné opatření, který patří mezi návrhy přednostně vyřizované, a dále vyřizoval věci v takovém pořadí, v jakém k němu došly, nelze mu z pouhé skutečnosti, že z důvodu projednávání a rozhodování přednostních návrhů na zahájení řízení a starších věcí nenařídil jednání, důvodně vytýkat, že v předmětné věci dochází k průtahům v řízení. Dle Nejvyššího správního

soudu je nutno zohlednit, že v řízení o návrhu navrhovatele bylo zjištěno, že spory u Krajského soudu v Ostravě jsou v senátech 22 Ca a 24 Az zásadně vyřizovány v časové řadě, tedy v pořadí, v jakém k němu došly, přičemž žaloba proti nečinnosti správního orgánu nepatří mezi ty věci, na které se vztahuje přednostní vyřizování. Nebylo-li za shora uvedeného stavu napadlých, vyřízených a vyřizovaných věcí v souzené věci navrhovatele dosud nařízeno jednání, Nejvyšší správní soud neshledal v dosavadním postupu Krajského soudu v Ostravě žádné pochybení, v důsledku kterého by docházelo v řízení k průtahům, neboť uvedený soud již učinil veškeré nezbytné úkony pro přípravu rozhodnutí ve věci samé. Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal návrh navrhovatele jako oprávněný, a proto ho zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 174a odst. 7, větu druhou, zákona o soudech a soudcích, dle kterého je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát. Návrh v dané věci nebyl uznán jako oprávněný, a proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 174a odst. 8, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 8. 9. 2004

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu